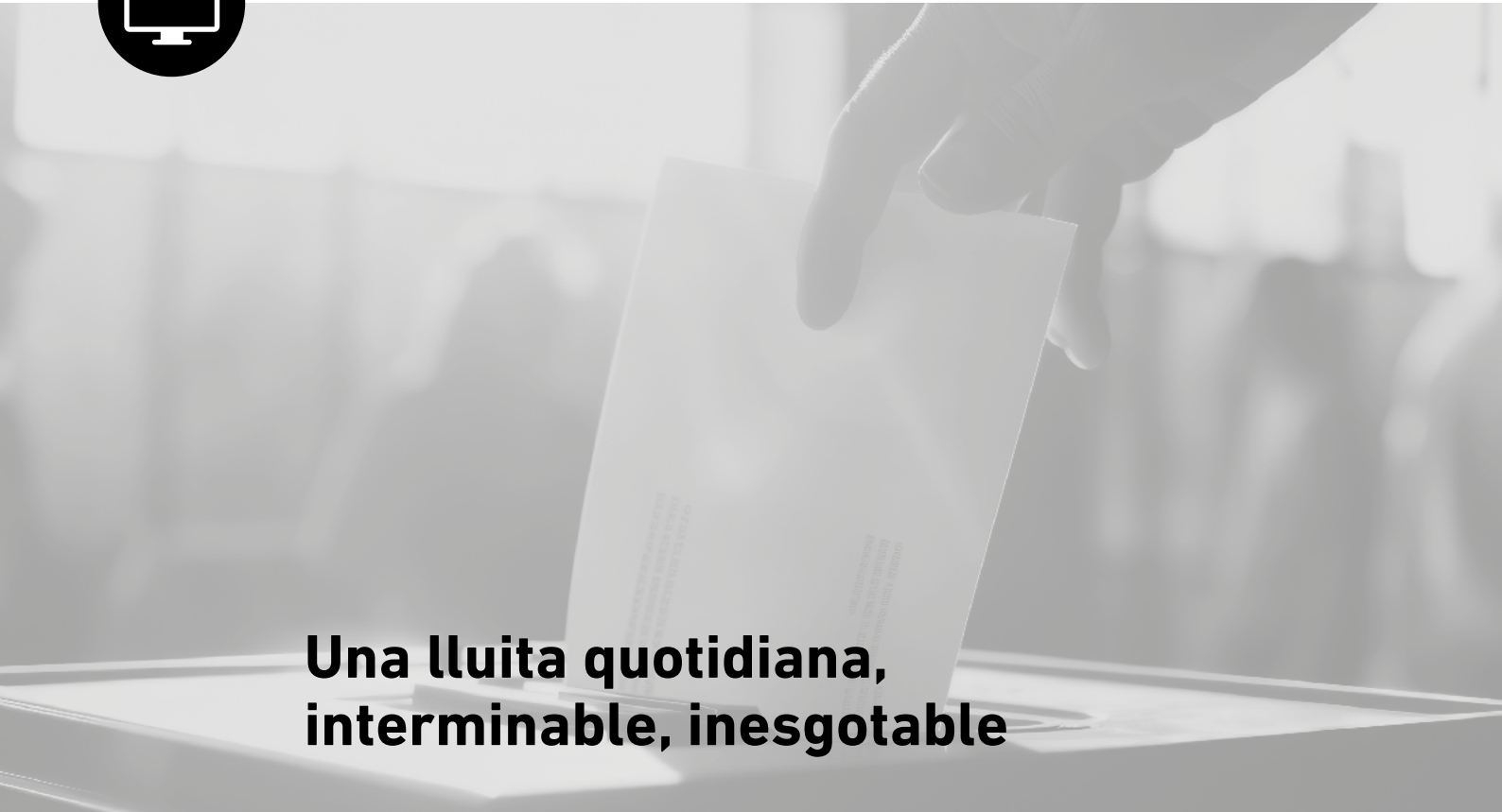

portal

Una lluita quotidiana, interminable, inesgotable

Pere Aragonès i Garcia

132è president de la Generalitat de Catalunya

@perearagones

L'escriptor italià Antonio Scurati —a qui el govern d'extrema dreta de Giorgia Meloni va censurar-ne el monòleg escrit de commemoració del dia de l'alliberament d'Itàlia que havia d'emetre la RAI— en el seu breu assaig *Fascismo e populismo. Mussolini oggi* clou la seva anàlisi de l'amenaça del populisme i el feixisme amb una crida a la defensa de la democràcia: «*Un cop alliberats de la desgraciada il·lusió d'una suposada eternitat, hem de reapropiar-nos de la història de la democràcia, tornar a ser part activa d'aquesta història que coincideix al llarg de tot el seu curs amb la lluita per ella. Una lluita quotidiana, interminable, inesgotable*».¹

En aquest breu assaig, Scurati ens recorda que la democràcia no es pot donar per descomptada. De fet, des d'un punt de vista cronològic és una excepció en la història d'Europa. També en la de Catalunya, on la democràcia s'ha anat obrint pas històricament contra dictadures i

monarquies corruptes amb molt d'esforç i patiment, i on avui ho ha de fer de nou, en el context d'un conflicte nacional amb l'Estat espanyol encara no resolt i en plena guerra cultural —i tecnològica, econòmica i mediàtica— contra el populisme i l'extrema dreta a nivell global.

Els canvis profunds en l'ordre econòmic, demogràfic i tecnològic que vivim són utilitzats pels enemics de la democràcia per posar-la a prova. En paral·lel, els governs —nacionals, estatals, europeu— mostren les seves limitacions a l'hora d'administrar la globalització i revertir la desigualtat i l'acumulació de riquesa i poder en poques mans que el neoliberalisme ha generat. L'angoixa i la incertesa que aquestes disruptcions generen sobre àmplies capes de la població esdevé combustible per a l'extrema dreta i el populisme.

Avui més que mai, doncs, és imprescindible rearmar-nos per defensar la democràcia. La millora de la qualitat de les nostres institucions, la generació d'un debat públic més serè i sa, la democratització dels mitjans de comunicació, el combat contra les *fake news*, l'educació cívica i l'em-

poderament ciutadà des del punt de vista tecnològic i econòmic són el material indispensable per portar a terme aquesta batalla. Però, sobretot, ho és dotar la democràcia d'unes polítiques públiques que generin prosperitat, drets, dignitat i esperança per a tothom.

Antoni Rovira i Virgili, en la línia d'Scurati però prop de cent anys abans, deixà escrit en la seva obra *Defensa de la democràcia*: «*La democràcia és un instrument, no pas de perfecció, sinó de perfeccionament (...) Ajuda les forces nobles de l'ànima humana en els lluites contra les forces baixes que la burxen i l'empenyen. Aquestes forces nobles no aconsegueixen una victòria completa i definitiva. Però quan aflueixen llur esforç continu, o quan són submergides per l'assalt de les passions orbes, es produeixen els naufragis individuals —crim i vilesa— i els naufragis col·lectius —barbàrie i tirania*».

Perfeccionem la democràcia, doncs, per defensar-la. ■

¹ Traducció de l'edició: «*Una volta liberi dalla sciagurata illusione di una supposta eternità, dobbiamo riappropriarci della storia della democrazia, tornare a essere parte attiva di quella storia che coincide lungo il suo intero corso con la lotta per essa. Lotta quotidiana, interminabile, inesaurita*».